

ældre? Naar den ærede Minister mener, at jeg skulde have udtalt, at jeg var i den vanstellige Situation at maatte stemme for det foreliggende Forslag og forlade den Bane, jeg hidtil har fulgt, da har jeg aldeles ikke yttret noget Saabant; jeg har kun sagt, at, naar Theatret i Fremtiden vilde gaae frem paa den Bane; som det nu synes at have betraabt, saa kunde der blive Spørgsmaal om, hvorvidt man ikke af den Grund maatte beskære noget af den Sum, der ydes dertil. Jeg har altsaa ikke sagt, at jeg dertil var foranlediget af hvad der var skeet, men kun, at jeg muligens i Fremtiden kunde finde mig foranlediget dertil. Jeg lagde Bægt paa, at, naar man fra Statens Side giver Tilskud, for at denne Anstalt skal fremme Kunsten, saa seer det forunderligt ud, at man, naar det nuværende Theater kan udføre Holbergs Arbejder udmærket godt — jeg skal tiltræde Alt, hvad der er sagt om Udførelsen — vil forbyde Udførelsen af en enkelt Act af et af Holbergs Stykker paa et andet Theater. Man skulde troe — og det er en Betragtning, som den ærede Cultusminister ogsaa for har gjort gjældende — at det, at disse samme Præstationer udføres mindre godt paa et andet Theater, maatte være til Nytte for det kongelige Theater, som kan præstere dem bedre. Nu seer det ud, som om man troer, at enkelte Acter af Holberg kunne blive givne bedre paa et andet Theater, siden man saaledes hænger sig ved et enkelt Ord i Bevillingen. Jeg troer ogsaa, at naar man vil affee fra Spørgsmaalet om den juridiske Berettigelse, hvorom jeg ikke drifter mig til at dømme, men blot holder sig til Sagens Natur, saa vilde det vistnok være langt ønskeligere, om det, der er skeet, ikke var skeet, og jeg troer endnu, at, dersom man vil veds blive at gaae frem paa denne Bane i den følgende Tid, saa kunde dette indeholde en Grund til at overveie, om man ikke netop derfor skulde tænke paa at indskrænke Summen til Theatret i Fremtiden.

L. C. Larsen: Efter hvad den ærede Ordfører for Finantsudvalget har yttret, skal jeg fatte mig ganske kort. Jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at det for mig har været høist

forbausende, at den høitærede Cultusminister har indladt sig paa at besørge en saadan Klage som den, der er fremkommen fra Theaterdirecteuren til Justitsministeren. Den gaaer nemlig ud paa aldeles at forbyde Udførelsen af Holbergs Comedier paa et Theater, der har Ret til at opføre Lysspil. Nu er det dog en vittelig Sag, at den almindelige Bevidsthed, som her er sagt, henseer disse Stykker til Lysspil, men fremdeles have ogsaa Mænd, som jeg troer, man maa tillægge nogen Autoritet i denne Henseende, betegnet dem saaledes. Jeg skal blot nævne, at Rahbek, som var Theaterdirecteur, har skrevet et Bævt under Tittel Holbergs Lysspil, og det samme gjælder om Dh-lenschläger, og den forhenværende Theaterdirecteur, som den høitærede Cultusminister omtalte som en udmærket Kritiker, han har selv ved at gennemgaae Holbergs Bærker opstillet som en Klasse af disse Stykker Lysspil, og nævnt flere Exempler derpaa, og det synes derfor mærkværdigt nu at ville fremkomme med denne Paaastand, at Holberg ikke har skrevet et eneste Lysspil. See vi hen til Forhandlingerne her om Loven om Estertryk, da vil det være klart for dem, der kunne erindre dem eller have gennemgaaet dem, at der ikke var Tale om et Theater i Kjøbenhavn, men om to, altsaa ogsaa om Folketheatret; dernæst brugte den høitærede Cultusminister saadanne almindelige Dittinger, at det er forunderligt, at han nu vil handle imod dem. Den høitærede Minister yttrede saaledes: „At den Omstændighed, at de samme Stykker, om det endog var Tragedier, opføres paa andre Theatre, ikke gjør det kongelige Theater den allermindste Skade.“ Theaterdirectionen har kun med det kongelige Theater at gjøre; den har aldeles intet Tilsyn med Skuespilscenen udenfor, hvilket nemlig hører under Justitsministeren, og jeg veed derfor ikke, hvorfor Cultusministeren vil medvirke til, at der fremkommer saadanne Besværinger, som forekomme mig tale saa meget imod de Dittinger, han selv har brugt her i Thinget.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg skal aldeles ikke udtale mig, med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for